

Sto let kazatelské stanice ve Žďáře

Žďáráci si připomenou sto let kazatelské stanice Českobratrské církve evangelické ve Žďáře. Oslava se koná 8. 9. v modlitebně na Husově ul. 10.

Jak z programu naznačuje farářka ČCE Alžběta Hatajová, po dopoledních bohoslužbách a společném obědě pamětníci povypráví o minulosti zdejší kazatelské stanice. „Budeme se moci zaposlouchat do četby zápisů od vzniku stanice a čeká nás i přednáška docenta evangelické teologické fakulty Oty Halamy o Farnostech a sborech předbělohorských církví,“ naznačuje farářka.

Akce je veřejnosti volně otevřená. Více na www.sazava.evngnet.cz.

Českobratrská církev se kdysi ve Žďáře scházela po různu a kazatelská stanice bývala i ve školní třídě měšťanky (1. ZŠ).

„To se zde dopoledne vyučovalo evangelické náboženství a odpoledne

LÉKÁRNA U Zlatého orla, chráněná kulturní památka. Padla s demolicí východní strany náměstí. Zdroj: Žďárský uličník M. Lopaura

se třída (u zadního schodiště) změnila v kazatelskou stanici,“ vybavuje si pamětnice Jitka Mondadová. Tehdy

si prý zdejší evangelíci říkali „Helvétii“.

Modlitebna načas sídlila i v prv-

ním patře lékárny U Zlatého orla (východní část náměstí). Výstavní dům v novorenesančním stylu však byl zbořen v roce 1976, ačkoliv se jednalo o chráněnou kulturní památku.

K tomu farářka Alžběta Hatajová ze sborové historie vysvětluje, že církev dlouho stádala peníze na vlastní pozemek. Ale protože mnoho peněz neměla, zůstalo vždy jen u teorie a dohadů s městem. „Kazatelská stanice se nakonec usídlila ve zmiňované lékárně na náměstí. Tento dům církve odkoupila od majitelky. Žel tam mohla být jen krátkou dobu, protože dům - jako všechny v lokalitě - byl znárodněn,“ informuje farářka.

Evangelíci byli znovu v roli hledačů, až koupili domek od rodiny Skalníků v Husově ul. č.p. 10. A zde kazatelská stanice sídlí doposud.

-lko-

Žďár sjednotil ceník svých pohřebišť

Od 1. září má Žďár novou cenu za pronájem hrobových míst a souvisejících služeb na městských hřbitovech.

Radnice vychází z novely zákona o pohřebnictví a chce sjednotit legislativu. Lidé totiž dle smluv uzavřených v různých obdobích platí buď za celé hrobové místo nebo za m².

„Náš odbor komunálních služeb si dal vše pracně do tabulek a zjistil velké rozdíly v přístupu. Jsem si ale jista, že nové částky budou srovnatelné, maximálně se odliší v desítkách korun,“ informuje místostarostka Ludmila Řezníčková.

Nová univerzální cena nájmu za metr² je stanovena na 20 Kč/rok. Město dle místostarostky ani nešlo na maximální částku ze zákona, která je 30 Kč/m²/rok. „Vzniklý rozdíl je dotován z položky městského rozpočtu - služba občanům,“ dodává Řezníčková.

Stejným systémem je sjednocena i částka za služby spojené s pohřbíváním (údržba cest, odvoz odpadu

a správa hřbitova) na 130 Kč za rok. Majitelé tedy nově zaplatí částku 150 Kč/m² ročně.

Změna ale nemá okamžitý dopad na pronajímatele. K úpravám bude docházet při uzavírání nové smlouvy, nebo až staré smlouvy dojedou ve svém režimu. Ceník nájmu je platný pro všechna městská pohřebišť, tedy hřbitovy na Jamské a Zelené hoře a urnový háj v Horní ulici.

Na Jamské je problém s tleci dobou

Žďár chce v řádu veřejných pohřebišť dosáhnout i úprav tleci dob na hřbitově Jamská. To je časový limit, po němž lze na stejném místě znovu pohřbívat.

„Na hřbitově Jamská se kvůli výskytu spodní vody prodlužují tleci doby. Namísto obvyklých 15 - 20 let musíme v některých místech přistupovat až na 50 let,“ konstatuje místostarostka.

Hřbitov je z počátku 20. století, ale problémy se ukazují postupně s měnicími se přírodními a geolo-

gickými podmínkami.

Podnět radnici dává Správa hřbitovů. Při otvírání starších hrobů se totiž zjišťuje, že zetlení ještě neproběhlo.

„Požádali jsme Krajskou hygienickou správu, aby nám na daných místech prodloužila tleci doby a část hřbitova mohla být uzavřena pro pohřbívání v rakvích,“ pokračuje Řezníčková.

Urny lze na Jamské ukládat bez omezení.

Komplikace zde nastane v případech, kdy si lidé přejí klasický pohřeb do rodinného hrobu, ale členové rodiny zemřou krátce po sobě.

„Buď rodina zvolí pohřeb žehem, nebo si musí zřídit další hrob na hřbitově pod Zelenou horou, kde je místa pro klasické hroby dost,“ uvádí místostarostka.

Na Jamské klasická místa již nejsou. Opuštěné hroby, dokud je za ně zapláceno, rušit nelze. Někdy si totiž lidé zaplatili až na 10 let dopředu, zestárlí a zemřeli.

-lko-

Napsali nám

V trávě se schovala i tlupa indiánů

Pokud se vrátím do dob svého dětství a vzpomenu na naše aktivity, tak trávníky kolem domů byly součástí našich her. Tráva se nechávala dorůst dostatečně vysoko, aby se v ní mohla spolehlivě schovat tlupa indiánů nebo vojáků. Zelená kolena a lokty našich oděvů to pravidelně dokazovala.

Dnes je trošku jiná doba a drobní hospodáři se neprou, kdo a který pláček poseče na seno. Estetickým měřítkem péče o trávník se stala nakrátko strížená zelená plocha. Jsem přesvědčený, že současná snaha o zadržení vláhy v květnatých loukách je ten správný krok k přírodě, a pravděpodobně budeme muset v budoucnu udělat i kroky další a možná méně příjemné. Dejme květnatých loukám prostor a nechme je dál rozvíjet. Každý občan má možnost se k projektu vyjádřit a není žádný problém plochy s nevhodnou skladkou rostlin z projektu vyřadit a jiné opět vložit. Já osobně květnatým loukám fandím. **Miroslav Šuhaj** (Autor je zastupitel města za ANO 2011)

Čtenářka: Politici se osočují

„Milé Žďárské noviny! Milý Žďárský zpravodaji! Předem svého dopisu Vás moc pozdravuji. Musím Vám ale s lítostí napsat, že se již nějakou dobu nedáte číst. Co se to stalo? Vyjádření dnešních zastupitelů jsou plná osočování, nenávisť, uražené jejížnosti, sarkasmu,“ napsala e-mailem naši redakci i redakci radniční tiskoviny Marie Matějková ze Žďáru nad Sázavou.

Jak čtenářka dále píše, zvláště poslední komunální volby zamíchaly s osobami, sedícími na určitých židlích.

„Že by bylo předtím všechno tak ideální, bez poskvrny, k blahu občanů?... Neříkám, že se mně všechny kroky současného vedení líbí, to ne a dokáži si představit, jak těžké často rozhodování je. Dobře to vystihuje rčení: „Není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem.“ Nicméně mnohé kroky minulého vedení by určitě byly k široké diskusi a rozhodně mnohá rozhodnutí nebyla ideální. Myslím, že vedení často sklízí to, co bylo zaseto předchozím vedením města. Jo, to máme krátkou paměť, že jo. A jak to bylo „ideální“, tak jste byly milé NOVINY takové „milejší“.

Dneska si nejraději přečtu rubriku, co budou dávat v kině, jaké bude divadlo, kam vyrazí turisti nebo sport. Ale otázky a odpovědi zastupitelů opravdu nedávám. Moc bych jim přála, aby si vážili i sami sebe. Asi to musí být dost obtěžující mít v sobě tolik zloby a pocit, že dělám všechno nejlíp, mám nejlepší úmysly a ostatní mi to kazí...

Tak Vás milé NOVINY, ZPRAVODAJI ještě jednou moc pozdravuji a přeji Vám i nám více laskavosti, sebereflexe - smyslu pro humor a RADOST. Bylo by fajn, kdyby to tak bylo i po dalších změnách v zastupitelstvu, protože uražená ješitnost, zloba, sebelibost, pocit nedocenění je vysoce nakažlivé.“

Tolik dopis paní Matějkové.

Co k tomu dodat? Že si bohužel bude muset zvyknout. Politici jsou, jací jsou. A noviny jen otiskují jejich názory. Že jsou někteří hádavi, ješitní? Ano, jsou odrazem naší společnosti. A paní Matějková si bude moci v příštích volbách vybrat ty, kteří se takto nechovají. Takže je dobře, že politici prostřednictvím svých názorů v novinách „odhalují“ svou pravou tvář.

Horší je, když sami politici podlehnou svým představám a začnou noviny škatulkovat.

V dnešní anketní otázce odpovídá zástupce ODS a první větou dává Žďárským novinám přízvisko opoziční. Ano, tu větu jsme slyšeli i na schůzce s vedením města, které si nás pozvalo. Protože nebylo spokojeno s nezávislými novinami. Spíše by se ale dalo říct, že nejsou připraveni na noviny, které se neřídí jejich názorem.

Žďárské noviny nejsou opoziční, ani koaliční. Jsou své a budou i nadále dávat prostor názorům bez ohledu na to, na které straně ten který člověk stojí. Ať si sami Žďáráci udělají obrázek, kdo jaký je.

Žďárské noviny však nestojí a nepadají s názory politiků, ale věnují se mnoha jiným věcem. ŽN informují, vysvětlují, objevují a rozdávají radost přesně tak, jak si to jistě nejen paní Marie Matějková přeje.

Proto věřím, že si z množství zajímavých publicistických článků, které redaktorka Lenka Kopčáková píše, vybere každý. **Petr Klukan**